

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120380049
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6120380049.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členov senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a Mgr. Miriam Kamenskej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému D.ar. XX.XX.XXXX, bytomXXXzastúpenému K.r. XX.XX.XXXX, bytomX.XXX,XX, 987 XX G., o zaplatenie 3.170,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9Csp/87/2020-310 zo dňa 21. apríla 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9Csp/87/2020-310 zo dňa 21. apríla 2023 p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou žalobu žalobcu zamietol a druhou výrokovou vetou žalovanému náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.
2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pôvodný žalobca Poštová banka a.s. sa žalobou doručenou súdu dňa 11.09.2020 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 3.170,22 Eur s príslušenstvom z titulu nedoplatku z poskytnutého úveru na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.07.2015 (správne 17.07.2015 - pozn. odvolacieho súdu) (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“, resp. „zmluva o úvere“). Uviedol, že uznesením zo dňa 30.05.2022 pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803.
3. Súd prvej inštancie mal za nesporné, že právny predchodca žalobcu 365.bank, a.s. (predtým Poštová banka, a.s.) ako veriteľ a žalovaný uzatvorili dňa 17.07.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), ktorá je vzhľadom na povahu zmluvných strán zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.
4. Konštatoval, že predmetom konania bolo plnenie z titulu pohľadávky spotrebiteľského úveru veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa zákona, ktorá pohľadávka mala byť postúpená na žalobcu s účinnosťou ku dňu 26.04.2022. Súd prvej inštancie skúmal z úradnej povinnosti, či je daná vecná aktívna legitímácia na strane žalobcu.

5. Súd prvej inštancie zistil, že v danom prípade bol termín konečnej splatnosti určený v zmluve na deň 15.07.2024. Žalobca tvrdil, že banka ku dňu 18.03.2019 úver zosplatnila. Žalobca na preukázanie tejto skutočnosti predložil súdu listinu - upozornenie, výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.02.2019, tzv. upozorňujúcu výzvu a výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18.03.2019. Zástupca žalovaného doručenie tzv. upozorňujúcej výzvy, ako aj oznámenia o predčasnej splatnosti úveru poprel. Žalobca doručenie preukazoval podaciami hárkami, z ktorých bolo podľa neho zrejmé, že výzva, ako aj samotné oznámenie o mimoriadnom zosplatnení úveru boli odoslané žalovanému. Poukazoval na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Súd prvej inštancie konštatoval, že zo žalobcom predložených dôkazov nie je preukázané doručenie uvedených listín žalovanému. Podľa tvrdenia žalobcu mala byť upozorňujúca výzva a výzva na úhradu dlžnej sumy žalovanému doručená, o čom má svedčiť podací hárok. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že podací hárok preukazuje iba skutočnosť, že určitá zásielka bola odovzdaná na prepravu a nie je dôkazom o tom, že prepravca ju skutočne doručil do dispozície adresáta. Inak povedané, odovzдание listovej zásielky na prepravu nie je dôkazom o tom, že táto listová zásielka bola reálne doručená do schránky adresáta, resp. že mu bola k dispozícii na vyzdvihnutie na príslušnej pošte. Zároveň všeobecné údaje o zásielke uvedené v podaciach hárkoch predložených žalobcom nevypovedajú nič o obsahu podanej zásielky, teda nepreukazujú tvrdenie, že išlo o doručenie zásielok obsahujúcich oznámenie o zosplatnení úveru, resp. výzvu na zaplatenie zosplatneného úver (viď rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 43CoCsp/18/2021 zo dňa 30.06.2021).

6. Preskúmaním predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal ani splnenie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“). V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca nepreukázal ani existenciu, ani doručenie písomnej výzvy banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Obsah citovaného ustanovenia zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti konštatoval, že výzvu, ktorou sa vyhlasuje okamžitá splatnosť pohľadávky nemožno považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27. 10. 2022).

8. S poukazom na zistené skutočnosti súd prvej inštancie dospel k záveru, že nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, keďže nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok. Postúpenie pohľadávky z Poštovej banky, a.s. na žalobcu je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom a žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný, v dôsledku čoho súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol.

9. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu. V konaní bol úspešný žalovaný, a teda mu vznikol proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Nakoľko však žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd prvej inštancie ich náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobu pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu, poprel svoj vlastný právny záver vyjadrený v uznesení č.k. 9Csp/87/2020-241 zo dňa 30.05.2022, ktorým pripustil aby vstúpil do konania namiesto pôvodného žalobcu (365.bank, a.s. Bratislava) žalobca. Vyslovil názor, že podmienkou vyhovenia návrhu na zmenu strany sporu podľa § 80 CSP je preukázanie prevodu alebo prechodu práva a že otázka platného postúpenia pohľadávky na žalobcu už bola súdom prvej inštancie právoplatne vyriešená uznesením, ktorým došlo k jeho pripusteniu do konania na strane žalobcu. Nakoľko súd prvej inštancie uznesením pripustil zmenu žalobcu uviedol, že záver súdu prvej

inštancie v rozhodnutí vo veci samej odporuje jeho skoršiemu rozhodnutiu, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, čím súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil stranám sporu, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/57/2020 zo dňa 29.09.2021.

11. Žalobca ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že najneskôr boli žalovanému všetky písomnosti, ktorých doručenie považoval súd prvej inštancie za sporné, doručené aj ako prílohy k podanej žalobe, pričom aj samotná žaloba je svojou povahou výzvou na zaplatenie dlžnej sumy, t.j. uplatnením práva na zaplatenie celej pohľadávky. Mal za to, že potom nie je zrejmé, ako mohol súd prvej inštancie dospieť k záverom uvedeným v odôvodnení svojho rozhodnutia, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v tomto smere nepreskúmateľné, pričom poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a odvolacích súdov.

12. Žalobca ohľadom preukázania doručenia písomnosti uviedol, že k výzve, ako aj k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru boli predložené podacie hárky preukazujúce odoslanie týchto písomností do dispozičnej sféry žalovaného, pričom v tejto súvislosti zároveň poukázal na to, že pri preukazovaní doručenia písomností je v zmysle konštantnej judikatúry potrebné aplikovať teóriu dôjdenia, v zmysle ktorej sa nevyžaduje, aby bol úkon aj reálne doručený, ale postačuje, že sa písomnosti dostali do dispozičnej sféry adresáta, čo bolo v tomto prípade preukázané. V tejto súvislosti zároveň poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky.

13. K splneniu zákonných podmienok pri postúpení bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca v odvolaní poukázal na skutočnosť, že postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu uvedené ustanovenie zákona o bankách ukladá. V tejto súvislosti uviedol, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol postupcom vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, aj výzvou zo dňa 18.02.2019 na úhradu dlžnej sumy, výzvou zo dňa 18.03.2019, ktorou postupca vyhlásil úver za predčasne splatný a samotnou žalobou, nakoľko ide o písomnú výzvu adresovanú žalovanému na splnenie záväzku, ktorou sa postupca domáha proti žalovanému zaplatenia dlžnej sumy. Za kvalifikovanú výzvu jeho právneho predchodcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné považovať nielen výzvu zo dňa 18.02.2019, ale aj oznámenie o vyhlásení splatnosti zo dňa 18.03.2019 a v zmysle rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky aj samotnú žalobu podanú ešte pôvodným žalobcom. Z uvedených dôvodov považoval za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky (dňa 26.04.2022) napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany jeho právneho predchodcu nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov Slovenskej republiky. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a priznal mu nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

14. K odvolaniu vyjadrenie podané nebolo.

15. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s., Bratislava, v súčasnosti spoločnosť 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábřežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 11.09.2020 proti žalovanému domáhal zaplatenia istiny vo výške 3.170,22 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.849,18 Eur od 19.03.2019 do zaplatenia na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.X.XXX,-- uzavretej medzi ním a žalovaným dňa 17.07.2015. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere odvolací súd zistil, že právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol úver vo výške 3.250,-- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal právne predchodcovi žalobcu splatiť v 108 mesačných splátkach po 67,-- Eur splatných

vždy k 15. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 15.08.2015 a konečnou splatnosťou dňa 15.07.2024. Zmluvné strany si ďalej v zmluve o úvere dohodli úrokovú sadzbu vo výške 20,76 % ročne, RPMN vo výške 22,90 % ročne, priemernú RPMN vo výške 11,53 %, odplatu za poskytnutie úveru vo výške 20,76 %, najvyššiu prípustnú výšku odplaty vo výške 23,06 %, celkovú čiastku úveru vo výške 7.148,62 Eur.

17. V zmysle článku 4, bod 4.6 obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Podľa článku VI., bod 6.8 obchodných podmienok banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade omeškania dlžníka s platením mesačných úrad v zmysle zmluvy o úvere je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

18. Nakoľko žalovaný neuhradil svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 18.02.2019 označeným ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ upozornil žalovaného v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, že ku dňu 18.02.2019 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 531,- Eur a poučil žalovaného o tom, že v prípade, ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, je oprávnený vyhlásiť úver predčasne splatným. Doručenie tejto výzvy žalobca preukazoval predloženým podacím hárkom.

19. Podaním zo dňa 18.03.2019 označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úverovej pohľadávky ku dňu 18.03.2019 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 3.170,22 Eur v lehote 10 kalendárnych dní do doručenia výzvy. Doručenie tejto výzvy žalobca preukazoval predloženým podacím hárkom.

20. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 20.05.2022 právny predchodca žalobcu podal návrh na zmenu účastníka konania na strane žalobcu z dôvodu, že Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2022 zo dňa 26.04.2022 postúpil pohľadávku uplatnenú v tomto konaní na nového veriteľa. Uznesením č.k. 9Csp/87/2020-241 zo dňa 30.05.2022 súd prvej inštancie pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že z konania ako žalobca vystúpil právny predchodca žalobcu 365.bank, a.s. (predtým Poštová banka, a.s.), so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 a na jeho miesto na stranu žalobcu vstúpila do konania spoločnosť súčasného žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803 v súlade s § 80 ods. 1 a 2 CSP.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to

aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu (poznámka pod čiarou: § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

26. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

27. Odvolací súd po preskúmaní zistil, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku správne skúmal, či súčasný žalobca má aktívnu vecnú legitimitáciu v spore a či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie pohľadávky uplatnenej právnym predchodcom žalobcu na súčasného žalobcu podľa § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko pri rozhodovaní o zmene strán konania podľa § 80 CSP súd skúma len či sú preukázané formálne podmienky, a to, či nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prechod práv alebo povinností, o ktoré v konaní ide, či je podaný návrh na zmenu strany sporu, či táto skutočnosť sa týka práv alebo povinností, o ktoré v konaní ide a či táto právna skutočnosť nastala po začatí konania. Súd sa pri rozhodovaní o zmene strán konania otázkou, či tvrdené právo, resp. povinnosť, ktoré malo byť prevedené alebo malo prejsť na iného, tu naozaj je alebo či skutočne bolo prevedené nezaobrá. To znamená, že posúdenie toho, či k prevodu alebo prechodu práva skutočne došlo, je vyhradené až v rozhodnutí vo veci samej pri skúmaní vecnej legitimitácie strany konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo/113/2006, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/251/2006 zo dňa 28.02.2008). Z uvedeného dôvodu odvolací súd námietku žalobcu, že pokiaľ súd rozhodol o zmene strany sporu v konaní, je viazaný svojim právnym názorom a z tohto dôvodu nemôže dospieť k neplatnému postúpeniu pohľadávky a tým aj nedôvodnosti podanej žaloby, považuje za nedôvodnú.

28. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že všetky písomnosti boli žalovanému doručené súdom najneskôr spolu s podanou žalobou, odvolací súd rovnako, ako vo svojom skoršom zrušujúcom rozhodnutí sp.zn. 41CoCsp/29/2022-287 zo dňa 11.01.2023 uvádza, že doručenie výzvy zo dňa 18.02.2019 a výzvy zo dňa 18.03.2019 súdom spolu so žalobou a prílohami k nej nie je možné považovať za splnenie podmienok na zosplatnenie úveru, nakoľko by nebol dodržaný postup stanovený ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s druhou vetou § 565 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd poukazuje na to, že citované ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka veriteľovi umožňuje za splnenia zákonom stanovených predpokladov žiadať zaplatenie celej pohľadávky v prípade, ak dlžník nesplnil niektorú splátku, a to iba vtedy, ak to bolo medzi stranami dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo veriteľa je však časovo ohraničené, keďže veriteľ ho môže využiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Nevyužitím tohto práva veriteľa alebo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie ďalšej splátky, resp. do jej účinného splnenia, nedochádza k splatnosti celého dlhu, ale platí naďalej pôvodné dojednanie o splátkach, pričom nie sú dotknuté dôsledky omeškania s tou ktorou splátkou. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka iba za podmienky, že na svoje právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky upozornil dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tohto ustanovenia tiež vyplýva, že veriteľ môže upozorniť dlžníka na možnosť uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky naraz aj v prípade, ak dlžník ešte nie je v omeškaní s niektorou, či viacerými splátkami po dobu troch mesiacov. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval aj túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

29. Odvolací súd ďalej zistil, že žalobca zároveň nepreukázal, že by zásielky, ktoré obsahovali uvedené výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 18.02.2019 a zo dňa 18.03.2019 sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného, nakoľko s ním predložených podaciach hárkov je len zrejmé, kedy boli zásielky dané na poštovú prepravu, avšak nimi nie je možné preukázať, že sa výzvy právneho predchodcu žalobcu dostali do dispozičnej sféry žalovaného. Tieto sú len dôkazom o tom, že právny predchodca zaslal listovú zásielku žalovanému, ale nepreukazuje čo bolo obsahom tejto listovej zásielky, ani jej doručenie. Odvolací súd zároveň v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, z ktorej vyplýva, že podací hárok o podaní doporučenej zásielky je vždy len dôkazom o tom, že bola listová zásielka zaslaná, ale nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky, ani jej doručenie (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Obo 3/2008 zo dňa 02.04.2008).

30. Odvolací súd zároveň uvádza, že výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným úkonom, preto jeho účinky sú podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka podmienené tým, že dôjdu dlžníkovi. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka teda používa pojem „dôjde“, t.j. že sa dostane do sféry dispozície adresáta. Pojmom „dôjde“, resp. dostane sa do sféry dispozície je potrebné rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom, čím je potrebné chápať nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj prípady, ak dorúčením listu alebo inej písomnosti, obsahujúcej prejav vôle, do bytu adresáta alebo do jeho poštovej schránky, prípadne aj vhozením oznámenia do poštovej schránky o uložení tejto zásielky, adresát hmotnoprávneho úkonu, t.j. adresát listu, nadobudol príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je potrebné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačujúce je, že mal objektívne príležitosť tak urobiť (rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 28Cdo 72/2004 zo dňa 29.06.2004, sp.zn. 32Odo 442/2003 zo dňa 15.01.2004, sp. zn. 26Cdo 864/2004 zo dňa 16.03.2005 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020). Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že žalobca nepreukázal dôjdenie výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako ani výzvy o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru do dispozičnej sféry žalovaného.

31. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že žalovaný nepoprel, že mu výzvy jeho právneho predchodcu zo dňa 18.02.2019 a zo dňa 18.03.2019 boli doručované, ale že si ich neprevzal, odvolací súd uvádza, že z vyjadrenia zástupcu žalovaného na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 07.07.2021 vyplýva, že žalovaný poprel skutočnosť, že mu boli listiny doučené. Z uvedeného mal odvolací súd preukázané, že žalovaný v konaní namietol doručenie uvedených výziev, z ktorého dôvodu bola uvedená skutková okolnosť medzi stranami sporu sporná. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe námietky vznesenej žalovaným správne skúmal, či uvedené zásielky sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného alebo nie, a preto odvolací súd považoval aj túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

32. Odvolací súd sa nakoniec stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal splnenie platného postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní.

33. Podľa názoru odvolacieho súdu pre určenie otázky platnosti alebo neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky je podstatné, či podmienky pre postúpenie banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou podľa § 92 ods. 8, prvá veta zákona o bankách boli splnené. Uvedené ustanovenie zákona o bankách upravuje špeciálne podmienky popri všeobecných podmienkach uvedených v Občianskom zákonníku, týkajúcich sa postúpenia pohľadávok, za ktorých môže byť banková pohľadávka, alebo jej časť postúpená. V zmysle tohto ustanovenia pohľadávka alebo jej časť môže byť postúpená, ak je pohľadávka splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Tieto zákonné predpoklady postúpenia pohľadávky musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Písomná výzva banky dlžníkovi je prvým predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018)

34. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že súd prvej inštancie posúdil platnosť postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na súčasného žalobcu v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, podľa ktorého spôsobilým predmetom postúpenia môže byť len splatná pohľadávka alebo jej časť ak je napriek písomnej výzvy banky dlžník nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke a že tieto zákonné predpoklady musia byť splnené kumulatívne. Žalobca bol preto povinný preukázať doručenie písomnej výzvy jeho právnym predchodcom žalovanému na splnenie svojho peňažného záväzku a platné zosplatenie úveru. Odvolací súd mal zo spisu preukázané, že právny predchodca žalobcu nepreukázal ani existenciu, ani doručenie výzvy banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň nepreukázal, že v danom prípade došlo k platnému zosplateniu úveru, t.j. že predmetom postúpenia pohľadávky bola o splatná pohľadávka banky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že v danom prípade nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, keďže nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok a že žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný.

35. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie predmetnú vec na základe správne zisteného skutkového stavu správne právne posúdil, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil .

36. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní by nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu vznikol žalovanému, avšak podľa obsahu spisu žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznal (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018).

37. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).